

On průvodce ni psa si neopatřil,
snad na to neměl, — spíš ke skrblíkům patřil,
neboť prý byl to pan domácí.
Jen s holí chodil — její pro láci,
a nevěděl, že na to doplácí.

Vše' šoféři se slepci vyhýbali,
a mladý strážník povinnosti dbalý
mu jízdní dráhu pomáhal přecházet,
a někdy též — vzácně — dcera, zet...
A býval to dojemný obrázek.

Až jednou posléze na rušné křižovatce
se rozloučiti musel s žítím v krátkce,
— o samovraždu jistě nešlo tu,
— když za výkřiku žen a brzdy skřípota
se změnil v beztvárnou hmotu.